

Παύλος Οδ. Σακελλαρίδης 1920-2000

Αντί Βιογραφικού...

Η προσφορά ζωής του Καθηγητή Παύλου Οδ. Σακελλαρίδη είναι πολύπλευρη, τεράστια και δεν μπορεί να παρουσιαστεί σε μερικές σελίδες παραθέτοντας μόνο το επιστημονικό, εκπαιδευτικό, διοικητικό και κοινωνικό του έργο.

Έμεις, στο Εργαστήριο Γενικής Χημείας, τον γνωρίσαμε ως Διευθυντή, Δάσκαλο, Επιστήμονα, αλλά κυρίως ως ένα μοναδικό Άνθρωπο, να βιώνει την επιστήμη του ακούραστα και αφοσιωμένα. Μας γοήτευσε η προσωπικότητά του, οι γνώσεις του, η οξύτητα του πνεύματός του, το χιούμορ του, το απόσταγμα της σκέψης του. Ταυτόχρονα γνωρίσαμε τον άνθρωπο που αγαπά και πιστεύει στη νέα γενιά, που καθοδηγεί αυστηρά, αλλά ταυτόχρονα συμπαραστέκεται, παροτρύνει, νοιάζεται και δίνει. Στο Εργαστήριο, το κενό που άφησε είναι μεγάλο, όμως εμείς, με όσα μας έμαθε, συνεχίζουμε το έργο του και η μνήμη του μένει πάντα ζωντανή.

Ο Παύλος Σακελλαρίδης γεννήθηκε στη Νίσυρο στις 11 Σεπτεμβρίου το 1920. Έλαβε το πτυχίο Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1944. Το 1950 αναγορεύτηκε Διδάκτωρ του ιδίου Πανεπιστημίου. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στη Γαλλία ως υπότροφος αρχικά της Γαλλικής Κυβέρνησης και συνέχεια του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ). Το 1953 αναγορεύτηκε Διδάκτωρ των Φυσικών Επιστημών του Πανεπιστημίου των Παρισίων και του απενεμήθει ο τίτλος Docteur ès Science Physique de l' Université de Paris. Διορίστηκε από το 1953-1957 ως Chargé des Recherches στο CNRS (Centre National de la Recherche Scientifique de France), όπου και συνέχισε το ερευνητικό του έργο σε θέματα φασματοσκοπίας ακτίνων Χ και σε θέματα αναφερόμενα στις χημικές ισορροπίες. Διορίστηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Επιμελητής στο Εργαστήριο Ανοργάνου Χημείας το 1950 και εξελίχθηκε σε Εντεταλμένο Υφηγητή το 1959. Το 1962 με υποτροφία του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας, και μετέπειτα με υποτροφία του CNRS εργάστηκε στην σύγχρονη τεχνική φασματοσκοπίας ακτίνων Χ και της σκέδασης ηλεκτρονίων.

Εξελέγη έκτακτος μόνιμος Καθηγητής της Γενικής Χημείας του Ε.Μ. Πολυτεχνείου το 1963, και τακτικός Καθηγητής της Γενικής Χημείας του Ε.Μ. Πολυτεχνείου το 1968 έως την συνταξιοδότησή του.

Η υπηρεσία του επί 40 έτη στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα χαρακτηρίζεται από συνεχές και πολύωρο διδακτικό έργο σε ευρύ φάσμα μαθημάτων Χημείας (Ανόργανη & Αναλυτική, Φυσικοχημεία, Ραδιοχημεία και Χημεία Ισοτόπων, Πυρηνική Χημεία, Διάβρωση και Προστασία μετάλλων. Συνέγραψε πολλά βιβλία Χημείας και πανεπιστημακά συγγράμματα. Ο

Δάσκαλος Παύλος Σακελλαρίδης ζούσε μέσα από τη Χημεία και τη δίδαξε σε χιλιάδες νέους. Επί σειρά ετών οι μαθητές της Α', Β' και Γ' Λυκείου διάβαζαν τα βιβλία Χημείας του Σακελλαρίδη που είχαν εισαχθεί στη μέση εκπαίδευση. Από το 1963 ως Καθηγητής του ΕΜΠ δίδαξε το μάθημα της Γενικής Χημείας τους πρωτοετείς σπουδαστές όλων σχεδόν των Σχολών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Πολιτικών, Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων και Αγρονόμων-Τοπογράφων).

Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ως Καθηγητής του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, διετέλεσε Διευθυντής του Εργαστηρίου Γενικής Χημείας, της Σχολής Χημικών Μηχανικών. Πέρα από την πενταετή συμμετοχή του ως Αντιπρύτανης διετέλεσε Πρύτανης (1975-1977) και Πρόεδρος του Συμβουλίου Ερευνών του Ιδρύματος, Πρόεδρος του Τεχνικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, και συμμετείχε σε πολλά άλλα συμβούλια του Πολυτεχνείου. Το 1984 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Συμμετείχε ως μέλος και στις περισσότερες περιπτώσεις ως Πρόεδρος σε μεγάλο αριθμό συμβουλίων και επιτροπών σε πολλούς κρατικούς οργανισμούς και ιδρύματα. Έδωσε μεγάλο αριθμό διαλέξεων και σεμιναρίων με επιστημονικό και εκπαιδευτικό περιεχόμενο, συμμετείχε σε επιστημονικά συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και ανέπτυξε μεγάλη επιστημονική και εκπαιδευτική δραστηριότητα που εκφράζεται από το δημοσιευμένο ερευνητικό και συγγραφικό του έργο. Επειδή δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν όλες, παρακάτω αναφέρονται οι σπουδαιότερες από τις διοικητικές θέσεις του Παύλου Σακελλαρίδη.

Διετέλεσε Ειδικός Σύμβουλος του Υπουργείου Βιομηχανίας (1964-1966), Μέλος της Διοικούσας Επιτροπής της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (1964-1966), Γενικός Διευθυντής του Ινστιτούτου Βιομηχανικών Ερευνών (1965-1967), μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, Πρόεδρος του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου του Κράτους (1975-1985). Από το 1965 υπήρξε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Εισιτηρίων εξετάσεων και όλων των άλλων Επιτροπών εισαγωγής ή κατάταξης σπουδαστών σε ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Συμμετείχε (από την καθιέρωση των Πανελληνίων εξετάσεων το 1978) ως Αντιπρόεδρος στην Κεντρική Επιτροπή Πανελληνίων εξετάσεων. Επίσης, διετέλεσε μέλος εξεταστικών επιτροπών του Ιδρύματος κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ), μέλος της Επιτροπής χορηγήσεων υποτροφιών της Γαλλικής κυβέρνησης, μέλος της Επιτροπής Υποτροφιών και Ερευνών του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», μέλος της Επιτροπής υποτροφιών Αϊζενχάουερ (Aisenhower Exchange Fellowships), από την κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Κατείχε πολλές ακόμα διοικητικές θέσεις αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να παραμείνει αφοσιωμένος στην επιστήμη του και να αναπτύξει πολύ σημαντική ερευνητική δραστηριότητα στο Εργαστήριο Γενικής Χημείας. Έβρισκε χρόνο και χαρά όμως να ασχοληθεί στο Εργαστήριο και με τις

αδυναμίες του, τη συντήρηση παλαιών εικόνων και τη παρασκευή αρωμάτων. Ο Παύλος Σακελλαρίδης αφιέρωνε όμως πρωτίστως αγάπη και χρόνο στην οικογένεια του, και στους φίλους του. Παρέμεινε αφοσιωμένος και στην αγαπημένη του Νίσυρο. Υπήρξε μέλος επί σειρά ετών του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών και επιμελήθηκε την έκδοση σειράς τόμων, των «Νισυριακών», με ιστορικό και λαογραφικό περιεχόμενο. Για τη σειρά των εκδόσεων αυτών απανεμήθει στην Εταιρεία Νισυριακών Μελετών έπαινος της Ακαδημίας Αθηνών.

Ο Παύλος Σακελλαρίδης τιμήθηκε με τον Ταξιάρχη του Β΄ Τάγματος του Φοίνικος. Ο Δήμος Ρόδου τον τίμησε ανακηρύσσοντάς τον Επίτιμο Δημότη Ρόδου. Πέθανε ανήμερα της γιορτής του στις 29 Ιουνίου το 2000.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ